

4. Онуфрієнко Г.С., Нікітіна Н.І. Англійська мова – правникам: навч. посіб. / за заг. ред. Г.С. Онуфрієнко. Запоріжжя, 1998. 117 с.

5. Онуфрієнко Г.С., Руколянська Н.В. Українська мова в комплексних завданнях для юристів: навч. посібник / за заг. ред. Г.С. Онуфрієнко. Запоріжжя, 1998. 282 с.

6. Онуфрієнко Г.С., Руколянська Н.В. Навчальний російсько-український словник термінологіки кримінального та кримінального процесуального права з комплексом тренувальних, креативних і контрольних завдань для студентів юридичних спеціальностей / за заг. ред. Г.С. Онуфрієнко. Запоріжжя, 2017. 110 с.

7. Онуфрієнко Г.С., Руколянська Н.В., Хацер Г.О. Навчальний російсько-українсько-англійський словник термінологіки кримінального та кримінального процесуального права з мовнокомунікативними завданнями / за заг. ред. Г.С. Онуфрієнко. Запоріжжя, 2019. 146 с.

8. Онуфрієнко Г.С., Таранова Н.В. Українська мова в тестових завданнях для юристів: поглиблений курс : навч. посібник / за заг. ред. Г.С. Онуфрієнко. Запоріжжя, 1999. 404 с.

Голіченко Лариса Миколаївна,

завідувач кафедри українського ділового мовлення Національної академії Служби безпеки України, кандидат філологічних наук, доцент;

Паршак Катерина Дмитрівна,

доцент кафедри української мови Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова, кандидат філологічних наук, доцент

З ІСТОРІЇ ДОСЛІДЖЕННЯ МОВИ «РУСЬКОЇ ПРАВДИ»

«Руська правда» є не лише збірником норм стародавнього руського права (*правда* має значення «закон»), складеним переважно в період 11–12 століть, цінним джерелом для вивчення історії Київської Русі, її суспільних відносин та правової системи, а й визначною пам'яткою української мови, яка відобразила її специфічні риси тогочасного періоду. Будучи одним із найвизначніших явищ національної культури, права та української правосвідомості, вона стала об'єктом уваги не

тільки правознавців, істориків та соціологів, а й вітчизняних та зарубіжних філологів [2].

Історія нашої держави не зберегла жодного рукопису цієї пам'ятки. На сьогодні відомо понад 100 списків «Руської правди», складених упродовж 13–17 століть. Їх поділяють на три редакції: Коротку, Розширену (відносять до часу князювання Володимира Мономаха або його сина Мстислава – 12 ст.) та Скорочену (15 або 17 ст.), які відображають різний рівень становлення та розвитку давньоруського феодального права.

Коротку редакцію «Руської правди», що містить 43 статті й за часом укладання є найдавнішою (11 ст.), 1738 року відкрив В.М. Татищев. Її було вміщено в текст Новгородського літопису 15 ст. Відомі два найстаріші списки Короткої редакції «Руської правди»: Синодальний, представлений у тексті Кормчої книги 1282 року, та Троїцький, збережений у правничому збірнику «Мірило Праведне» другої половини 14 ст.

Основу першого кодифікованого збірника юридичних норм українського народу склали «Правда Ярослава» та «Правда Ярославичів». У тексті «Руської правди» збереглися відомості про те, що писемна фіксація юридичного кодексу відбулася за часів Ярослава Мудрого («Правда Ярослава» була створена в 30-их роках 11 ст. у Києві, за іншими даними – 1015–1016 року) та його синів: Ізяслава Ярославича, Святослава Ярославича, Всеволода Ярославича («Правда Ярославичів» складена 1072 року у Вишгороді в період розвитку феодальних відносин і є, на думку істориків, відповіддю на повстання населення 60–70 рр. 11 ст.). Хоча первинний текст збірника до нашого часу не зберігся, проте достеменно відомо, що нащадки Ярослава Мудрого у другій половині 11 ст. суттєво змінили та доповнили його [2].

Процес формування тексту «Руської правди» відбувався впродовж кількох століть. «Руська правда» стала об'єктом не лише юридичного та історичного, а й лінгвістичного дослідження. Однак, на думку Л. Білецького, «наукова увага філологів до цієї пам'ятки не йшла далі спорадичного цитування окремих слів...з тексту найстарішого списку Синодальної Кормчої Книги 1282 р.» [1]. Найбільшу увагу цьому спискові присвятили такі корифеї філологічної науки, як О. Шахматов, О. Соболевський, В. Ляпунов та О. Потебня. О. Соболевський здійснив семантичний аналіз лексем, які трапляються в окремих списках «Руської правди» (*господь, мятельникъ, поконь, скоть, тивуничь, олекъ* тощо), подавши поодинокі трактування їх

фонетичних та морфологічних особливостей. Мова найстарішого синодального списку 1282 р. та списку Авраамки 1495 р. стала також предметом дослідження Є. Карського.

Потреба лінгвістичного потрактування тексту «Руської правди» була зумовлена, зокрема, й труднощами тлумачення окремих частин цього юридичного кодексу, а відтак наявністю суб'єктивного розуміння деяких його положень. Як наслідок – різноманіття поглядів щодо окремих статей та їх інтерпретацій. Незважаючи на наявність низки філологічних розвідок, текст «Руської правди» ще не є цілком дослідженим і потребує палеографічного аналізу та всебічного мовознавчого потрактування.

Список використаних джерел

1. Л. Білецький. Руська правда й історія її тексту. Вінніпег, 1993. 166 с.

2. Вілкул Т.Л. Руська правда // Енциклопедія історії України: у10 т./ редкол.: В.А. Смолій (голова) та ін.; Інститут історії України НАН України. К., 2012. Т.9. С. 391.

3. Зимин А.А. Правда Русская. М., 1999.

4. Толочко А. Краткая редакция Правды Русской: Происхождение текста [Ruthenica. Supplementum 2]. К., 2009.

Мороз Людмила Іванівна,

професор кафедри психології Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини, доктор психологічних наук, професор;

Проценко Галина Петрівна,

старший викладач кафедри юридичного документознавства навчально-наукового інституту №1 Національної академії внутрішніх справ

МОВЛЕННЄВЕ МАНІПУЛЮВАННЯ ЯК ПРЕДМЕТ СЕМАНТИКО-ТЕКСТУАЛЬНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ

Останні роки у науковій доктрині з'явилося багато праць, присвячених мовленнєвому маніпулюванню. Тема такого маніпулювання вийшла за межі наукових досліджень і розширила рамки публічної дискусії, потрапивши в поле уваги засобів масової інформації. Вихід цього питання на рівень широкої публічної дискусії, тим більше у ЗМІ, вимагає чіткої визначеності суті

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
Кафедра юридичного документознавства**

УКРАЇНСЬКА МОВА В ЮРИСПРУДЕНЦІЇ: СТАН, ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ

Матеріали

**XV Всеукраїнської науково-практичної конференції
з проблем розвитку та функціонування державної мови
(Київ, 28 листопада 2019 року)**

Частина 1

Присвячено Дню української писемності та мови

**Київ
2019**

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
Кафедра юридичного документознавства

УКРАЇНСЬКА МОВА В ЮРИСПРУДЕНЦІЇ: СТАН, ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ

Матеріали

XV Всеукраїнської науково-практичної конференції
з проблем розвитку та функціонування державної мови
(Київ, 28 листопада 2019 року)

Частина 1

Присвячено Дню української писемності та мови

Київ
2019

УДК 481(477):34(063)
У45

Редакційна колегія:

Черней В. В., доктор юридичних наук, професор;
Гусарєв С. Д., доктор юридичних наук, професор;
Чернявський С. С., доктор юридичних наук, професор;
Костицький М. В., доктор юридичних наук, професор,
член-кореспондент НАПН України, академік НАПрН України;
Стратулат Н. В., кандидат філологічних наук, доцент;
Корольчук В. В., кандидат юридичних наук, старший
науковий співробітник

*Рекомендовано до друку науково-методичною радою
Національної академії внутрішніх справ від 18 листопада
2019 року (протокол № 3)*

*Матеріали подано в авторській редакції. Відповідальність
за їхню якість, а також відсутність у них відомостей, що
становлять державну таємницю та службову інформацію,
несуть автори.*

У45 **Українська мова в юриспруденції: стан, проблеми,
перспективи [Текст] : матеріали XV Всеукр. наук.-практ. конф.
(Київ, 28 листоп. 2019 р.): у 2 ч. / [редкол.: В. В. Черней,
С. Д. Гусарєв, С. С. Чернявський та ін.]. – Київ : Нац. акад. внутр.
справ, 2019. – Ч. 1. – 252 с.**

УДК 481(477):34(063)

ЗМІСТ

ПРИВІТАННЯ УЧАСНИКІВ КОНФЕРЕНЦІЇ

<i>Черней В. В.</i>	10
---------------------------	----

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ

<i>Костицький М. В., Кушакова-Костицька Н. В.</i> ЛІНГВІСТИКА ЯК МЕТОДОЛОГІЯ ЮРИСПРУДЕНЦІЇ.....	12
---	----

<i>Симоненко Л. О.</i> ФОРМУВАННЯ ОСНОВ МОВНО-ФАХОВОЇ КУЛЬТУРИ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ	14
--	----

<i>Артикуца Н. В.</i> ГОЛОВНІ ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ ЮРИДИЧНОГО ТЕРМІНОЗНАВСТВА НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ.....	17
---	----

<i>Усенко І. Б.</i> ПРАВОВИЙ СТАТУС МОВ У ЗАКОНОПРОЄКТНИХ РОБОТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ 2019 РОКУ	22
--	----

<i>Онуфрієнко Г. С.</i> НОВАЦІЙНІ ЛІНГВОДИДАКТИЧНІ РЕСУРСИ ФОРМУВАННЯ ТЕРМІНОЛОГІЧНОЇ ТА МОВНОКОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ПРАВНИКА	26
---	----

<i>Голіченко Л. М., Паршак К. Д.</i> З ІСТОРІЇ ДОСЛІДЖЕННЯ МОВИ «РУСЬКОЇ ПРАВДИ».....	30
---	----

<i>Мороз Л. І., Проценко Г. П.</i> МОВЛЕННЄВЕ МАНІПУЛЮВАННЯ ЯК ПРЕДМЕТ СЕМАНТИКО-ТЕКСТУАЛЬНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ.....	32
---	----

НАУКОВІ ДОПОВІДІ

<i>Андрусів Л. М.</i> МОВА ОФІЦІЙНОГО ОПРИЛЮДНЕННЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ.....	36
---	----

<i>Баулін О. В.</i> ТЕРМІНОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ІНСТИТУТУ ЕКСПЕРТИЗИ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСУАЛЬНОМУ ПРАВІ	40
--	----

Бащук О. Р. УКРАЇНЬСЬКА МОВА В УКРАЇНЬСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ: ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ТА ПРОБЛЕМАТИКА	43
Бичкова С. С. ЗАЯВНИК ЧИ СТЯГУВАЧ: ВИКОРИСТАННЯ ЗАКОНОДАВЧОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ В НОРМАХ, ПРИСВЯЧЕНИХ НАКАЗНОМУ ПРОВАДЖЕННЮ	46
Бойчук В. М., Бойчук М. В. НАЦІОНАЛЬНА МОВНА ПОЛІТИКА В КОНТЕКСТІ ЄВРОПЕЙСЬКИХ ПРАКТИК ЛІНГВАЛЬНОГО РЕГУЛЮВАННЯ	50
Борисенко М. В. ВИЗНАЧЕННЯ ТЕРМІНА «ПОЛЩЕЙСЬКИЙ ДЕТЕКТИВ» У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСУАЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ	52
Бугайко Ю. О. МЕТОДИ ЛІНГВІСТИЧНОГО АНАЛІЗУ ЗАКОНОДАВСТВА: УКРАЇНЬСЬКИЙ КОНТЕКСТ	54
Гвоздюк В. В. ТЛУМАЧЕННЯ ТЕРМІНА «ПРАКТИКА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ» В УКРАЇНЬСЬКОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ	57
Гребенькова М. С. МОВЛЕННЄВА МАНІПУЛЯЦІЯ	60
Гриненко К. В. ВИКОРИСТАННЯ ТЕРМІНІВ «УЗНАВАННЯ» ТА «ВІПІЗНАННЯ»	63
Гуляк Т. М. МОВА ПРАВА: СТИЛІ ТА ПРОБЛЕМАТИКА	66
Демченко В. М. КРИМІНАЛЬНЕ АРГО: ФУНКЦІОНАЛЬНІ КОРЕЛЯТИВНІ ПАРАЛЕЛІ	68
Діденко О. М. ЕЛЕКТРОННЕ ГОЛОСУВАННЯ ЯК СПОСІБ УДОСКОНАЛЕННЯ ВИБОРІВ В УКРАЇНІ	72

Довгань О. О. ПРАВОВІ НАСЛІДКИ НЕПРАВИЛЬНОГО ВЖИВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ МОВИ В ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ЖУРНАЛІСТІВ	76
Довгунь К. В. КУЛЬТУРА ДІЛОВОГО СПІЛКУВАННЯ ПОЛЩЕЙСЬКОГО	79
Дурдинець М. Ю. РОЛЬ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ФУНКЦІОНУВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ	82
Павлишин О. В. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ВЗАЄМОДІЇ СЕМІОТИКИ ПРАВА ТА ЮРИДИЧНОЇ ЛІНГВІСТИКИ.....	86
Зима Н. Ф. ФОРМИ ЗАХИСТУ ПРАВ ДИТИНИ: ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ	90
Камінська Н. В. ПЕРЕДУМОВИ ТА НАСЛІДКИ НОВЕЛІЗАЦІЇ МОВНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ: ПОШТОВХ ДО ЗМІНИ СВІДОМОСТІ ТА ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ЧИ НОВІ ЗАВДАННЯ ДЛЯ ВЛАДИ	92
Клименченко С. Д. РОЛЬ РИТОРИКИ В ДІЯЛЬНОСТІ СУДОВОГО ОРАТОРА ТА ВСТАНОВЛЕННІ НОРМ ПРАВА	97
Ковальчук Я. Л. НАУКОВИЙ ТЕКСТ: ОСНОВНІ РИСИ ТА СПЕЦИФІКА	99
Кононенко Н. О. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ СТАНУ СУЧАСНОГО ДІЛОВОДСТВА	102
Конончук Т. І. ПРАВО НА ТВОРЧІСТЬ У ЛЕКСИЧНІЙ СТРУКТУРІ ТЕКСТУ (ЗА ЩОДЕННИКОВИМИ ЗАПИСАМИ ПИСЬМЕННИКА ВОЛОДИМИРА МАЛИКА)	106

Кость С. П. КОМУНІКАТИВНІ ОСОБЛИВОСТІ ГАЗЕТНОЇ ЗАМІТКИ НА ТЕМУ ПРАВА.....	109
Котляренко С. В. ОСОБЛИВОСТІ КОМУНІКАЦІЇ У СФЕРІ ЛІНГВІСТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	111
Красницька А. В., Ознамець Г. О. ЛАТИНІЗМИ І ГРЕЦИЗМИ У СФЕРІ ПРАВА ТА ПСИХОЛОГІЇ.....	114
Кудінов В. А. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ РІЗНИХ ФОРМАТІВ ДАТИ В СЛУЖБОВИХ ДОКУМЕНТАХ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ	119
Кундельська І. С. ЛІНГВІСТИЧНА ЕКСПЕРТИЗА ЯК ОДИН З ОСНОВНИХ НАПРЯМІВ ЮРИДИЧНОЇ ЛІНГВІСТИКИ.....	123
Курята К. Л. ТЕРМІН «ХУЛІГАНСТВО»: ЕТИМОЛОГІЯ, ВИТОКИ ТА ЗАКРІПЛЕННЯ В ЗАКОНОДАВСТВІ.....	126
Кушнір І. П. ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ТЕРМІНОЛОГІЇ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАКОНОДАВСТВА	129
Лощинська Н. В. КОЗАЦЬКИЙ РЕЄСТР 1649 РОКУ ЯК ДЖЕРЕЛО ВИВЧЕННЯ КОЗАЦЬКИХ АНТРОПОНІМІВ.....	131
Лукашенко А. А. АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ЮРИДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ В УКРАЇНІ	135
Ляшук А. В. МОВА ПРАВА ЯК ОБ'ЄКТ НАУКОВОГО ВИВЧЕННЯ СУЧАСНОЇ ГУМАНІТАРИСТИКИ.....	137
Маложон О. І. НОРМАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ МОВНОЇ СТИЛІСТИКИ УКРАЇНСЬКОЇ ЗАКОНОДАВЧОЇ СИСТЕМИ X–XVI СТОЛІТЬ.....	140

Марунич І. І. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МОВИ ПРАВА.....	144
Матвейченко В. В. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЮРИСЛІНГВІСТИКИ	148
Небитова Н. Ю. МОВНА СТРУКТУРА НАУКОВОЇ МОВИ	150
Овсейчик С. В. НОРМАТИВНІСТЬ УЖИВАННЯ ТЕРМІНА «КРЕАТИВНІ ІНДУСТРІЇ» В УКРАЇНСЬКІЙ ПРАВНИЧІЙ ТЕРМІНОЛОГІЇ.....	153
Овчиннікова Г. Ю. АКТУАЛЬНІСТЬ ПРОВЕДЕННЯ ЛІНГВІСТИЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ.....	156
Попова Н. О. ВИМОГИ ДО МОВИ ТА СТИЛЮ ПРОЕКТІВ АКТІВ КАБІNETУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ	159
Онуфрієнко О. В. ТЕРМІНОЛОГІЧНІ МЕТАФОРИ-НЕОЛОГІЗМИ В ЮРИСПРУДЕНЦІЇ ТА НАУЦІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ.....	163
Остренко М. В. БАГАТОЗНАЧНІСТЬ ТЕРМІНА «РЕАБІЛІТАЦІЯ»	168
Перепічка Н. Г. ОСОБЛИВОСТІ ТЛУМАЧЕННЯ КРИМІНОЛОГІЧНИХ ПОНЯТЬ У КОНТЕКСТІ УКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВОЇ МОВИ	171
Петрова Г. М. АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ЮРИДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ В НАКАЗІ МВС УКРАЇНИ ВІД 09.11.2016 № 1179 «ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПРАВИЛ ЕТИЧНОЇ ПОВЕДІНКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ».....	175
Пінчук В. В. КУЛЬТУРА МОВЛЕННЯ ЮРИСТА	177
Полудьонна Н. С. МОВЛЕННЄВА КУЛЬТУРА ПРАЦІВНИКА НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ	180

Посмітна В. В. ПРІОРИТЕТНІСТЬ КООПЕРАТИВНИХ КОМУНІКАТИВНИХ СТРАТЕГІЙ ЯК УМОВА ДОСЯГНЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАХИСНИКІВ ПРАВОПОРЯДКУ	183
Рак А. П., Назаренко С. П. ПОТЕНЦІАЛ СУЧАСНОГО ЮРИДИЧНОГО ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ В КОНТЕКСТІ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ	185
Рожнова В. В. ЗМІСТ ПОНЯТТЯ ДОКАЗІВ У КОНТЕКСТІ ЗДІЙСНЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ ПРО КРИМІНАЛЬНІ ПРОСТУПКИ	188
Романова Н. В. ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ СУЧАСНОГО РОЗУМІННЯ ГЕНДЕРУ ТА ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ	193
Симон Ю. С. ГЕРМЕНЕВТИЧНИЙ ПІДХІД У ФІЛОСОФСЬКО-ПРАВОВИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ: ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНИЙ І ТЕХНІКО-ЮРИДИЧНИЙ АСПЕКТИ	196
Сторчак Н. А. ТЕРМІН «ІЗОЛЯЦІЯ» У СФЕРІ ЗАСТОСУВАННЯ ПОКАРАННЯ	200
Стратулат Н. В. ЕФЕКТИВНЕ МОВЛЕННЯ ЯК ПОКАЗНИК ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ФАХІВЦЯ ЗІ ЗВ'ЯЗКІВ З ГРОМАДСЬКІСТЮ	204
Суденко Ю. А. РОЗВИТОК ЮРИДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ.....	207
Томіленко Л. М. ФЕМІНІТИВИ ЮРИДИЧНОЇ ЦАРИНИ В УКРАЇНСЬКІЙ ЗАГАЛЬНОМОВНІЙ ЛЕКСИКОГРАФІЇ ХХ–ХХІ СТОЛІТЬ	209
Трофанчук Г. І., Кручек О. А. КАНОНІЧНЕ ПРАВО: ЯКОЮ МАЄ БУТИ МОВА БОГОСЛУЖІННЯ?	213

Усачова К. С. ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ФУНКЦІОНУВАННЯ СУЧАСНОЇ ФАХОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	216
Хижевська В. В. ВЗАЄМОДІЯ СУДІВ І ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ: ОСОБЛИВОСТІ ВИСВІТЛЕННЯ СУДОВИХ ПРОЦЕСІВ.....	219
Ходирєва А. В. ВИКОРИСТАННЯ ПРАВОВИХ КАТЕГОРІЙ «БЕНЕФІЦІАР» І «ВИГОДОНАБУВАЧ» У ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ	224
Хуторянський О. В. ВИЗНАЧЕННЯ ПРАВОВИХ ПОНЯТЬ У КОНТЕКСТІ ТЛУМАЧЕННЯ ЮРИДИЧНИХ ТЕРМІНІВ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА	228
Чулінда Л. І. ОСОБЛИВОСТІ ЮРИДИКО-ЛІНГВІСТИЧНОГО АНАЛІЗУ В ПРОЦЕСІ ПЕРЕКЛАДУ АКТІВ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ	230
Шемчук В. В. ПРОБЛЕМИ ВПОРЯДКУВАННЯ ТЕРМІНОЛОГІЧНОГО АПАРАТУ У СФЕРІ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ.....	234
Шкуратенко О. В. ШЛЯХИ ВИЗНАННЯ ТА ФОРМУВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ (ІСТОРИЧНА РЕТРОСПЕКТИВА).....	237
Шумейко О. В. ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО РОЗУМІННЯ ПОНЯТТЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ	240
Юлдашева С. А. УНІФІКАЦІЯ ТЕРМІНОЛОГІЇ ЯК НАПРЯМ УДОСКОНАЛЕННЯ РОЛІ ПРАВОВОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ В МОВІ ЗАКОНОДАВСТВА.....	242
Ялова О. В. РОЛЬ ДЕРЖАВИ ТА ГРОМАДЯН У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ФУНКЦІОНУВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	245
Яслик В. І. ПРАГМАТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ КОМУНІКАТИВНОГО АКТУ ПОГРОЗИ.....	248